

[Erik Eriksen.]

Ja, det er dette, jeg som yngre Standsfælle med det ærede Medlem har ønsket at sige, og saa skal jeg blot tilføje, at naturligvis kan et Parti friste Livet paa en saadan Linie, men som dets eneste Grundlag og uden mindste Antydning af en Politik, endsige en Idé, tror jeg ikke, denne Taktik holder i Længden, og den vil i hvert Fald vise sig at være i Modstrid med de bedste Egenskaber i den danske Bondes Karakter.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par enkelte Bemærkninger angaaende den Politik, der sejrede ved Valget. Det er sagt, ogsaa her i Salen, at det var en Politik, der skulde skabe Beskæftigelse. Jeg tror, vi her staar over for et Problem, hvor modstridende Interesser eller Opfattelser vil gøre sig stærkt gældende, thi Betalingen for denne saakaldte Beskæftigelsespolitik slaar jo overordentlig haardt mange Steder, og i hvert Fald kan ingen være blind for, hvad den har kostet Eksporterhvervene. Men det, man efter min Opfattelse ikke i tilstrækkelig Grad hæfter sig ved, er de Vanskeligheder, den skaber, som ligger forude, og som en vis Part af Ungdommen vil komme til at lide under. Ganske vist sagde den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steen, at han for sit Vedkommende var glad for Valgets Udfald, og saa skal man naturligvis tro det, selv om man nok kan have sine Tvivl. Jeg kender i hvert Fald nogle enkelte radikale Husmænd, ogsaa paa Fyn, der ikke just er begejstrede for den Forskydning, der fandt Sted inden for Det radikale Parti, Tabet i Landdistrikterne og Gevinsterne i Hovedstaden. Disse radikale Landbovælgere ser meget vel, at denne Forskydning i Virkeligheden er Udtryk for Ønsker om en yderligere Udformning af Beskæftigelsespolitikken, hvad vel paa jævnt Dansk vil sige en øget Beskyttelse af de monopoliserede Erhverv, det vil sige en Fastholdelse af Spændvidden mellem de forskellige Indtjeningsmuligheder. Man ser meget vel, siger jeg, at Følgerne heraf vil blive en yderligere Stigning i Industripapirer, og at det for Eksporterhvervene vil betyde en Fæstnelse eller maaske oven i Købet en Stigning i hele Omkostningsniveauet, og det er ogsaa dette, man efter min Mening ofrer alt for ringe Opmærksomhed. Men naar man hindrer os i dette at faa Eksporterhvervenes Produktionsomkostninger ned, saa ligger deri jo ogsaa, at man ikke magter, ikke kan føre den, maa jeg kalde det Forbrugerpolitik, som de 90 pCt. af Befolkningen i Virkeligheden sukker efter.

Maa jeg om Produktionsomkostningerne yderligere blot tilføje, at jeg — og jeg ved mange med mig — har den Opfattelse, at Landbrugets Fremtid, uanset alle Restriktioner, til syvende og sidst afhænger af dets Evne til at konkurrere paa Markederne ude omkring. Jeg tror, at denne Kendsgerning kan man kun tilsløre en vis Tid, og derfor anser jeg det for at være af afgørende Betydning, at man ikke gennem en fantastisk kras Import- og Beskyttelsespolitik holder disse Produktionsomkostninger oppe. Jeg tror, det vil hævne sig og hævne sig meget stærkt i Fremtiden, og der er ogsaa i den allerseneste Tid et og andet, der tyder paa, at Afsætningen af Landbrugsvarer gaar lysere Tider i Møde — den tyske Landbrugsminister Darres Udtalelser til „Berlingske Tidende“ taler jo i saa Henseende deres Sprog.

Men med Hensyn til det, jeg kaldte Forbrugerpolitikken, saa er Forholdet jo ogsaa her det, at paa dette Omraade driver vi Leveomkostningerne op. Vi har jo ogsaa hørt Kravet, Ønsket om billigere Flæsk og Kød, og jeg vil sige, at jeg forstaar dette særdeles godt, og jeg tror ogsaa at turde sige, at man inden for selve Landbruget var villig til at skaffe billige Varer, lade Pris-hævningerne falde, hvis man i samme Omfang vilde give Landbruget Adgang til for sin Part ogsaa at købe billige Varer. Det vilde jo være en Politik i de flestes Interesse, men der er spærret af, og nu er det jo dog alligevel ikke saa forfærdelig længe siden, at man paa de Højder, hvor de Radikale befinder sig, erkendte, at i Arbejdet for at skabe billige Leveomkostninger, billige Produktionsomkostninger, var Eksport og Handel de eneste Forbundsfæller, som reelt betød noget. Ud fra dette Synspunkt er det, synes jeg, afgjort et daarligt Bytte, naar man i Stedet for disse Muligheder vælger at vandre de Veje, man nu følger. Der er da ogsaa i de allerseneste Dage fremkommet Ting, der viser, at denne Politik mange Steder bevirker netop det modsatte af dette at skabe Arbejde. Ser man paa en By som Esbjerg f. Eks., saa vil man se, at Arbejdsløshedstallet der taler sit eget Sprog, men man vil ogsaa se, at Indtjeningsmulighederne for Arbejderne derovre er meget stærkt nedadgaaende, og her er det, jeg mener, at naar Billedet tegner sig saaledes, saa bliver det da Spørgsmaalet, om man virkelig for Alvor tør fortsætte under Forhold, hvor bestemte Erhvervsgrupper tvinges til fortsat at sælge billigt og købe dyrt, og om man tør tage Ansvaret for den Udvikling, man igennem hele denne